

EL TEMPS. — A Catalunya: Règim pluriplu a la conca de Tremp, Solsones, Bages i Montseny; nevades al Pallars i vall de Ribes; el nivell de la costa de Girona i serà o amb poca nevada a Terra Alta. Vents del Nord al Pirineu i variables o del sud per la resta.

Durant les darreres 24 hores es registraran precipitacions a tot Catalunya amb precipitació màxima de 67 litres per metre quadrat a Cardener. Temperatures extremes: Màxima a Barcelona, Sagur i Girona, 14 graus; mínima a l'Estanyol, 5 graus sota zero.

Mentre la guerra destrueix Espanya...

Les cancelleries d'Europa canvien notes dilatòries i Monsieur Blum parla de pacifisme a Lió

TINTA DIPLOMÀTICA I SANG HUMANA

La resposta de l'eix

En un mateix dia i amb un mateix esperit, Itàlia i Alemanya han donat la contesta a l'última nota de la Gran Bretanya, on era precisat el problema dels "voluntaris". Els dos textos, evidentment concertats, representen una nova exteriorització de l'eix Berlín-Roma. Segueixen els dos socis dictatorials anant de parella, àdhuc per a respondre a una gestió que el Govern anglès havia fet tot sol.

Davant la doble resposta, un hom es pregunta: ¿i per a redactar aquestes notes ha calgut tant de temps? En veritat, el que diuen Alemanya i Itàlia, podien haver-ho dit vuit dies abans. Però com que tot just es tracta, per part de les potències de l'eix, de passar dies — i setmanes i mesos, si és possible — aquests vuit dies d'endarreriment, afeigits als molts que abans s'han perdut, van allargant el present estat de la qüestió de la no ingerència, estat que és escandalosament favorable als facciosos i que ha d'ésser contrarestat amb l'heroic esforç dels lluitadors del poble.

A Europa van i vénen notes. A Espanya, van i vénen projectils. Tinta diplomàtica i sang humana. Els uns discuteixen mentre uns altres moren.

Es probable que en certes esferes polítiques i diplomàtiques d'Europa, hom digui: "La contesta de Roma i de Berlín és més favorable del que s'esperava." Hi havia hagut, aquests últims dies, la impressió que la contesta fóra agressiva, i que la qüestió de la no ingerència — que és verament la qüestió de la ingerència germano-italiana — s'hauria posat encara més malament. I no havent-se produït el gest bruscat que hom temia, certs arruïats de Londres, de París i de Ginebra respiraran amb una relativa satisfacció.

Ací, però, no podem modificar el nostre ritme respiratori. L'eix accepta en principi la prohibició de la tramesa de "voluntaris", però assenyalant uns tràmits de duració indefinida i es reserva de fet els mitjans d'impedir un acord pràctic. Mentrestant tot seguirà igual. I és de creure que la intenció de Berlín i Roma és d'allargar tant com els convingui — o tant com convingui a Franco — llur coneguda actuació.

Es claríssim que el to no estrident de les notes italiana i alemanya és degut al càlcul de no indisposar-se amb Anglaterra. Hitler, i sobretot Mussolini, comprenen que davant de Londres han de presentar-se, ja que no amb bons fets, almenys amb bones paraules. Dominant el primer moviment de malhumor produït pel discurs d'Eden, els dos dictadors s'avenen a seguir la conversa diplomàtica.

Anglaterra demana la fixació d'una data molt pròxima per a posar en vigor la prohibició de la tramesa de voluntaris. Alemanya i Itàlia fan el desentès. La tradicional flemma britànica (serà corregida ara per un gest d'impaciència? Voldríem esperar-ho, però no gosem).

A. ROVIRA I VIRGILI

Una conferència important

Ha quedat designada la Comissió de ministres de la República i de consellers de la Generalitat, que haurà de reunir-se properament per tal de coordinar, en la major concòrdia i eficàcia del conjunt, els esforços de tots.

Tenim la seguretat que l'esmentada Comissió arribarà fàcilment a un acord, amb tot i que per part del Govern de la República s'ha designat els ministres Negrín i Prieto, que sempre han tingut un recel persistent i incomprensible contra les coses de Catalunya, recel que ja no ve d'ara, sinó que des de fa molt de temps assenyalen les actituds d'Inalcio Prieto, home d'innegables condicions i de sòlides virtuts que ens plaia destacar, però que no priven de l'ofuscació que sempre s'ofereix quan es tracta de Catalunya.

Els consellers de la Generalitat aniran a la reunió carregats del millor desig, puxats que tots lluitem contra el feixisme i un mateix mobili ens anima, amb la millor fraternitat solidària. Mai com ara no hi ha el deure d'ajuntar els esforços i formar un front únic davant dels enemics. És d'esperar, doncs, que de la conferència surti enfortida i assegurada la mútua llibertat de moviments dins de la unitat coordinada de direcció i de pensament que donin eficàcia a l'obra del conjunt.

Dotze diumenges d'heroica resistència...

Sota la pluja, continua la gesta de la capital republicana

La capital segueix inexpugnable

Madrid, 24. — Durant el dia d'avui ha calgut sobre els fronts propers a Madrid una pluja intensa que en alguns moments prenien caràcter d'aiguat. Això no ha permès de fer grans operacions. Amb tot, hem sentit alguns troteigs en determinats sectors, la qual cosa demostra que el nostre exèrcit està a l'aguait del més petit moviment dels facciosos.

El nostre avanç segueix essent la nota característica del front madrileny, per bé que en alguns moments el comunicat de guerra és ben sobri en informar l'opinió republicana. Els nostres divendres passats, el comunicat parlava de l'ocupació, per les nostres milícies d'un grup escolar a Carabanchel, el sector de Madrid. Doncs, bé; es tracta de la possessió d'uns quatre mil metres quadrats de terreny, amb seixanta edificis, que eren a poder dels facciosos.

Avui, com ahir, les tropes rebels han seguit molestant la població civil amb la tramesa d'alguns objectes. Sobre el cas de la població, aquests projectils han anat a esclatar a zones que queden castigades aquests dies per la crueltat dels rebels i que

no tenen cap mena d'objectiu militar.

Mal temps

Madrid, 25. — En el dia d'avui, a causa del mal temps regnant, no s'ha operat als sectors propers a la capital. En aquesta inactivitat forçada a que el temps obliga els comandants, els nostres milicians mantenen la vigilància sota la pluja i s'apresten a continuar la lluita quant les condicions del temps ho permetin.

«Passeu-vos així que pugueu!

Madrid, 24. Ha acudit a un dels fronts de Madrid la diputat comunista Dolores Ibarruri, acompanyada del comandant Belda, que era el cap de les forces faccioses que defensaven el Cerro Rojo. Aquest cos, segons sembla, mentre els feixistes estiguin a les portes de la capital, l'enemic no arriba res fins en intents que no prosperen. La nostra ofensiva, doncs, ha d'ésser aclaparadora, impetuosa, i que no quedi a ningú, abans de realitzar-la, ni el més petit dubte.

«Tenim homes i armes per a començar una gran ofensiva»

Madrid, 25. — «Política», en la seva impressió de matí, diu: «Pot haver-hi qui es pregunti per què no iniciem la ofensiva. Tenim armes i homes disposats a això, però a part de les raons pràctiques i militars que no volem escalar gens, el front de lluita no permet aquestes operacions. Una operació fallida podria portar conseqüències. Per això la nostra lluita ha d'ésser sobretot, almenys mentre els feixistes estiguin a les portes de la capital, l'enemic no arriba res fins en intents que no prosperen. La nostra ofensiva, doncs, ha d'ésser aclaparadora, impetuosa, i que no quedi a ningú, abans de realitzar-la, ni el més petit dubte.»

El tràgic despertar dels que cregueren en Franco

Madrid, 24. — S'ha confirmat l'arribada a Gibraltar, fugint del co-

Catalunya!

En ferrocarril, en autocars, en tota mena de mitjans de locomoció, els obrers i camperols de la plana de Vic es traslladaren, dissabte passat, a la ciutat ausetana per a escoltar la veu dels homes d'Esquerra Republicana. La majoria no pogueren entrar al local on es celebrà la gran concentració, puix que aquest es trobava ja totalment atapeït molta estona abans de començar l'acte. En la nostra edició del diumenge passat avençàvem una impressió del que havia estat el míting efectuat al teatre Vigatà. Avui publiquem, en un altre lloc d'aquesta edició, els interessants parlaments que hi pronunciaren homes destacadíssims del Partit. L'acollida que trobaren les seves paraules fou senzillament clamorosa.

L'acte de Vic, com el celebrat fa una quinzena de dies a Tarragona, posà de relleu la vitalitat d'Esquerra Republicana i la influència decisiva que exerceix damunt de vastíssimes multituds. E. R. C. és una organització que manté vivent l'escalf popular, perquè l'ideari que defensa no és un conjunt de coses moridores sinó que representa aquells sentiments i l'aspiracions que constitueixen, enmig dels embats de la revolució, l'ànima de Catalunya. Arreu de la nostra terra on els homes de la nostra democràcia vagin a proclamar les seves consignes trobaran, com a Tarragona i a Vic, l'adhesió càlida i espontània dels catalans. Esquerra Republicana és a primera línia de la guerra i la revolució, perquè té assignada la gran missió històrica de donar un basament racional a l'edifici del nostre esdevenidor polític i social.

I serà la gloriosa bandera barrada — perquè així ho vol el nostre poble — la que onejarà al cim de l'edifici que entre tots bastirem.

Hitler també vol pronunciar un discurs sensacional

Berlín, 25. — Ha estat convocat el Reichstag per al dia 30 d'aquest mes. Hitler hi pronunciarà un discurs que es diu que serà molt important.

Alemanya i Itàlia contesten el memorandum britànic sobre no intervenció

ITALIA CONTESTA QUE «ESTUDIARA AMB TOT DETALL» EL PROJECTE DE CONTROL

Roma, 25. (Urgent). — Ciano ha lliurat la resposta italiana al memorandum britànic.

Berlín, 25. (Urgent). — La Wilhelmstrasse ha lliurat la resposta alemanya a la nota anglesa sobre la tramesa de voluntaris.

Londres, 25. (Urgent). — Es reben notícies que aquest matí ha estat lliurada la nota italiana en resposta a la petició britànica sobre la tramesa de voluntaris a Espanya.

Se sap igualment que aquest matí serà lliurada la nota alemanya.

Roma, 25. — La nota de resposta italiana al memorandum britànic sobre la qüestió dels voluntaris, està integrada pels següents punts:

1. — El Govern italià ha examinat curosament el memorandum que l'ambaixador britànic lliurà al ministeri d'Afers estrangers el dia 11 del mes actual, relatiu a la qüestió de la no intervenció, i particularment sobre el problema dels voluntaris.

2. — El Govern italià expressa el desig que les potències interessades es posin d'acord i estimin necessari l'adopció de mesures immediates per a suspendre la partida de voluntaris amb direcció a Espanya, sempre que les mesures en qüestió siguin adoptades simultàniament per tots els Governos d'ingressos indirectes a fi de realitzar un sistema de control efectiu i adequat. El Govern italià manifesta satisfet que aquestes són les finalitats que desitja veure realitzades. Per tant, el Govern italià està disposat a adoptar les mesures legislatives necessàries per a impedir en el seu territori el reclutament, partida i trànsit de voluntaris destinats a Espanya.

3. — En el memorandum britànic es recorda que el Comitè de no intervenció italià té l'honor de declarar que s'oposarà a qualsevol projecte de control de voluntaris que s'adopti amb la prohibició de l'entrada de voluntaris a Espanya, podria ésser considerat suficient per a aconseguir les finalitats perseguides. Amb relació a aquest assumpte, el Govern britànic desitja conèixer si el Govern italià proposa altres mètodes i formes de control per a ésser sotmesos a un examen. El Govern italià té l'honor de donar resposta afirmativa a aquest punt de l'examen dels diferents projectes del Comitè i que, precisament, el projecte de control terrestre i marítim, el projecte per a l'extensió d'aquest control als voluntaris, el projecte de control aeri i altres projectes que estan al seu poder únicament des de fa uns dies, continuaran essent objecte d'un detallat examen del Govern italià.

4. — El Govern italià té l'honor de recordar que, ultra les diferents idees i proposicions per a assegurar una política eficaç de no intervenció, donat a conèixer la seva idea d'allunyar del territori espanyol tots els no espanyols, combatents, voluntaris, polítics, propagandistes i agitadors, a fi de situar el conflicte en una situació idèntica a la dels països d'Europa. El Govern italià es refereix en això al seu memorandum del 7 de gener.

El Govern italià desitja conèixer la impressió del Govern britànic sobre les observacions mencionades. Per la seva banda es reserva el dret de presentar o ajudar proposicions concretes en aquest sentit davant el Comitè de no intervenció. El Govern britànic, de totes maneres, ha de fer constar davant les notícies publicades per la Premsa de diferents països sobre una possible naturalització dels estrangers que lluiten en una d'ambdues parts enemigues, que seria una mesura indubtablement contrària a la veritable política de no intervenció. Aquest acte unilateral no podria, de totes maneres, constituir un obstacle per a l'examen i realització de la política de no intervenció que el Comitè de Londres per a l'evacuació total dels voluntaris que lluiten a Espanya. No ocultem que la naturalització presentaria dificultats considerables.

5. — El Govern italià es dona perfecte compte i estima en el seu just valor les intencions que condueixen el Govern britànic a adoptar per pròpia iniciativa les mesures necessàries per a impedir en el seu territori l'entrada de voluntaris a Espanya. El Govern italià no dubta que el Govern britànic apreciarà per la seva banda els interessos que impliquen la present nota i les comunicacions precedents; o sigui: ajut i acceptació de tota proposició susceptible d'assegurar una veritable i general política de no intervenció i la seva aplicació rigorosa, efectiva i íntegra per a l'interès del poble espanyol i per al bé suprem de la pau i de la civilització.

Alemanya assegura que el Reich prohibirà la sortida de voluntaris...

Berlín, 25. — A tres quarts menys cinc de dotze d'aquest matí ha estat lliurada a l'ambaixada d'Anglaterra la resposta a la nota britànica. El text d'aquesta resposta ha estat redactat d'acord amb el Govern italià.

En aquesta resposta, el Govern del Reich diu que pren nota, amb satisfacció, que el Govern britànic opina juntament amb les altres potències estrangeres importants, que s'han d'adoptar mesures immediates a fi d'impedir que arribin voluntaris a Espanya, i que existirà també un acord de principi en el sentit que les mesures en qüestió han d'adoptar-se simultàniament per tots els Governos, i que s'ha d'examinar amb activitat el problema de les formes indirectes d'intervenció a Espanya, i que s'introdueixi un control efectiu.

D'aquesta manera, s'acomplirien les condicions i s'adoptarien les mesures que en la seva nota del 7 de gener el Reich anunciava que anava a prendre pel seu compte. En efecte: el Govern alemany ha preparat una llei que prohibeix l'entrada de persones de nacionalitat alemanya a Espanya, per prendre part en la guerra civil, i prohibeix també, sota castig, l'allistament de voluntaris amb aquesta finalitat.

Alemanya pendria també les mesures administratives que calgués per prohibir el trànsit i la sortida de tota persona que volgués traslladar-se a Espanya per prendre part en la guerra civil.

Seria de recomanar que el Comitè de no intervenció de Londres, prenguessin nota de la unanimitat dels punts de vista dels governs interessats.

mandament, alemany, d'uns tres-cents oficials de l'exèrcit traïdor. S'han emportat llurs famílies. Duen que no podien suportar la tirania dels comandants alemanys, que els sotmetien a tota mena de menyspreus i que no s'amaguen de dir ar-

(Passa a la pàgina 3.)

El cap del Govern francès homenatja la voluntat de pau de Hitler!

LA FEDERACIÓ SOCIALISTA DEL ROINE HOMENATJA EL PRESIDENT DEL GOVERN FRANCÈS

Lió, 24. — A dos quarts d'onze del matí el president del Consell, senyor Blum, ha estat homenatjat per la Federació Socialista del Roine.

Davant la sala on s'ha efectuat la recepció s'hi trobaven estacionats milers de militants socialistes.

A l'interior de la sala, on hi ha alguns milers de socialistes, es canta «La Internacional» i l'arribada del senyor Blum és rebuda amb una imponent ovació.

Una personalitat delegada del se-

tema, ja que la Premsa internacional així ho ha disposat. Després del recent discurs d'Eden i en vigílies del discurs que pronunciarà Hitler, no serà inútil recordar una vegada més la constant preocupació del Govern francès. Hem estat sempre i continuarem estant disposats a portar a terme els més sincers esforços per a tractar les qüestions corrents, sorgides del contacte amb els canvis polítics i per a abordar també amb plena franquesa els problemes generals dels dos grans Estats.

Blum continua dient:

«La conversa directa entre dos països provoca a vegades un arranjament per separat. És evident que aquesta concepció no dóna molts del mètode preconitzat pel canceller Hitler, mètodes destinats a la conclusió de pactes bilaterals i acabats separatament per un Estat amb cada un dels Estats que el volen o li interessen de voluntàriament isolats uns dels altres, tant en les negociacions com en els efectes.»

No crec anunciar així la meua preferència teòrica, sinó que adopto una posició molt realista quan declaro que no volem separar la seguretat francesa de la pau europea, i no ho volem perquè no podem.

Aquesta expressió es manifesta a vegades per una fórmula moltes vegades més interpretada de la «pau indivisible».

Recordo després la fidelitat de França al Pacte de la Societat de Nacions i les amistats tradicionals. «El nostre objectiu — continua dient l'orador — és cercar des d'un punt de vista general la solució del problema franco-alemany. Creiem que la solució és possible si totes les nacions d'Europa aporten una idèntica bona voluntat; però també crec, com digué Eden en el discurs pronunciat el passat dimarts a la Cambra dels Comuns, que la possibilitat d'aquesta depèn essencialment d'Alemanya».

Fa al·lusió a la idea de concedir a Alemanya un ajut econòmic que serà compensat amb la seva participació a la solució pacífica dels problemes d'Europa. I afegeix: «Creem que no hem de proposar tal cosa a Alemanya. Tenim un sentit massa profund de la dignitat nacional per a no respectar la dignitat d'altres nacions.»

Estem encara més allunyats de la idea de concebre el fals concepte

(Passa a la pàgina 3.)

El senyor Blum i la nena francesa

De la informació del discurs de Léon Blum.

«Una nena saluda el senyor Blum i li comunica l'agraïment dels nens de França per haver protegit la pau i haver evitat que llurs pares morissin a la guerra, com succeï als seus avis.»

«Que podrien dir-li al bon senyor Blum els blancs fantomes dels pobres infants petonets, com la nena francesa, que han trobat la mort, a centenars, sota la metralla feixista, pels carrers i pels carrers de les entrades de Madrid? Que haurien pogut dir-li, ells, els desventurats, amb les seves manetes lívides i amb els seus ulls cremats? Ah! Per ara és bo i afortunat ésser nena francesa i poder recitar ma dringats puerils al «senyor President», somrient i bondados, entendent per la finessa! Però, ¿de-mà? I si, per culpa de tots aquests «necistes» de les democràcies europees, demà volem avienar sobre la terra francesa, o anglesa, o americana, o japonesa, o sobre la terra espanyola, i parallen la clara rialla en la boca de les nenes franceses i les del-xen, a elles, pobres, coronades de flors de sang, al mig del carrer esventrat, de cara al cel i clement, com aquests infants sense ventura de Madrid, què? ¿Que, aleshores, bon senyor Blum somriur i entindria?»

«Que és fàcil somriure i sentir-se bondados i estimat pels infants, quan no es viuen aquests drames d'enfants i sobretot quan es tanquen beatíficament els ulls i el pensament a la possibilitat d'haver-hos de viure! Bé, bé les bones nenes franceses! Però les d'aquí, les de Madrid, les nostres, fulminades atropant per la metralla feixista, valen tant com elles i tenen tant de dret com elles a viure i a riure. I a riure i a riure bon senyor Blum!»

BLUM

cretari general de la Federació dóna la benvinguda al senyor Blum. Després felicita Blum per haver salvaguardat la pau gràcies a la no intervenció.

Una nena saluda el senyor Blum i li comunica l'agraïment dels nens de França per haver protegit la pau i haver evitat que llurs pares morissin a la guerra com succeï als seus avis.

A continuació Blum pronuncia un discurs, i diu:

«Heu demostrat que es podia ésser en el govern socialista totalment fidel al seu partit, fidel al mandat rebut i ensenys bons francesos. Hem estat patriotes, conformes a les idees dels homes de la revolució.»

I afegeix: «A França era necessària la condició essencial de donar al país la impressió que un Govern socialista era diferent dels altres Governos hagués, que no s'assemblava als altres Governos, que no pertanyia a la sèrie de Governos precedents, que aportava quelcom nou pel seu exemple, per la naturalesa del seu contacte amb les masses populars.»

Acabant el seu discurs, el senyor Blum constata que mai no ha estat tan ferma com ara la unitat del partit socialista.

UN CANT A LA «PAU INDIVISIBLE» I UNES GENTILS INVITACIONS A ALEMANYA

Lió, 24. — Han causat gran impressió les declaracions fetes avui a Lió pel senyor Blum. El seu discurs ha estat aplaudit per alguns milers de persones.

El president del Consell ha comentat dient: «El nostre Govern ha demostrat coses que segurament una part de l'opinió pública no esperava. Altí realitzat romandrà en el nostre actiu. Hem demostrat que un Govern essencialment pacífic, violentament i els interessos, la dignitat i la seguretat de França. No ens hem acontentat amb prevenir i conjurar el perill de guerra.»

Hem portat a terme per tots els mitjans una acció susceptible de conduir Europa vers un estat d'estabilitat, d'ordre, de concòrdia i de solidaritat. Unicament sobre aquestes bases pot edificar-se sòlidament un sistema de pau.

Com que no us puc amagar res us relataré una singular aventura. Fa uns dies que vaig retornar a París, després d'unes curtes vacances. La Premsa publica curioses informacions, pretenció endevinar el que diria jo avui a Lió. Però heus aquí la veritat més curiosa de la premsa moderna: acaba per crear allò que ella imagina. A força de crear i afirmar un fet, que és encara del domini de la fantasia, l'ha convertit en una veritat.

Segons els diaris parisenços, els diaris d'Europa i de tot el món, jo, el dia 24 de gener, a Lió, havia de tractar de les relacions franco-alemanyes.

Em disposo, doncs, a abordar el

GENERALITAT DE CATALUNYA

ELS BOY-SCOUTS DE CATALUNYA EXPRESSAREN LA SEVA ADHESIO I HOMENATJAREN EL PRESIDENT COMPANYS. — LA REUNIO EXTRAORDINARIA DEL CONSELL RESTA NOVAMENT AJORNADA

El diumenge al migdia, els Boy-Scouts de Catalunya anaren al Palau de la Generalitat per tal de patentar la seva simpatia i adhesió al President Companys. El document-històric de la institució, signat per les més rellevants personalitats de Catalunya i els scouts, presidia la formació dels Boy-Scouts el comissari nacional company Piñol i el cap d'Escola Batista i Roca. Hi anava també una representació femenina de noies guies.

El President de Catalunya, que és alhora president honorari d'aquesta institució, acompanyat del seu ajudant, tinent coronel Gavarró, i dels companyes Batista i Roca i Piñol, passà revista als Boy-Scouts, que es col·locaren en formació al pati dels Tarongers.

Acte seguit, el comissari nacional dels Boy-Scouts s'adreçà al President i li manifestà que després de la unió dels Minyons de Muntanya i els Boy-Scouts el primer acte que havia realitzat era anar a retrò homenatge a la tomba del que fou primer President de la Generalitat i que el segon era el que realitzaven en patentar la seva simpatia i adhesió al President de Catalunya.

Remarcà que no es trobaven presents tots els boy-scouts perquè la majoria es trobaven a diversos fronts. Es una institució aquesta

continua de pau, però que quan les circumstàncies ho imposen saben complir amb el deure de la guerra.

El company Batista i Roca lliurà seguidament el document-històric de la institució, de la qual dugué una de les virtuts més rellevants és el seu amor a Catalunya.

El President Companys manifestà la seva simpatia pels Boy-Scouts i agrai la seva deferència, exhortant-los perquè segueixin perseverant en la seva actitud i exaltant el sentiment de la pàtria, a la qual han de dedicar tots els seus esforços.

El diumenge a la tarda el senyor Lluís Companys celebrà una conferència amb el ministre sense cartera senyor Aiguader i amb el conseller primer senyor Terradellas al despatx particular de la Presidència.

Victòria Kent visità el senyor Companys

Durant tot el matí d'ahir l'honorable senyor Lluís Companys rebé a la seva despatx particular de la Presidència treballant amb els secretaris i caps dels departaments.

Després d'informar-se de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita, el senyor Companys rebé

la visita de la diputada a Corts Victòria Kent.

El President celebrà també diverses converses amb el conseller primer senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader. A la Secretaria de la Presidència digueren als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El conseller primer celebrà converses amb el President i consellers

El conseller primer no era ahir al despatx oficial quan hi pujaren els periodistes. Senyals que el senyor Terradellas passà bona part del matí a la Residència del President, amb el qual celebrà diverses converses, així com també amb el senyor Antoni Aiguader i altres membres del Consell.

A la secretaria del conseller primer manifestaren que la reunió del Consell, que havia estat convocada per al dissabte i que fou ajornada per ahir a la tarda, havia estat novament ajornada. No es pot precisar encara quan se celebrará aquest consell extraordinari que ha de presidir l'honorable senyor Lluís Companys.

INFORMACIONS DEL BUTLLETI D'E. R. C.

CENTRE CATALA REPUBLICA D'ORTA - CONSTITUCIO DE LES JOVENTUTS

Fa poques setmanes que foren constituïdes les Joventuts d'Esquerra d'aquest Centre. En la reunió de constitució fou elegida per aclamació la següent Comissió organitzadora:

President, Josep Martí; vice-president, Andreu; secretari, Freixes; vice-secretari, Escobar; bibliotecari, Mola; comptador, Santacana; i tresorer, Miralles. Possessionada la Comissió organitzadora, entre altres acords, prengué el de commemorar l'aniversari de la proclamació de la primera República i al mateix temps fer la presentació de les Joventuts al poble. A tal fi tindran lloc grans festes, des del dia 7 al 11 de febrer, dels quals donarem detalls oportunament. Mentrestant, podem avançar que l'acte final serà un miting monstre d'E. R. C. a la Plaça d'Orta.

CONVOCATORIA A LES JOVENTUTS D'ESQUERRA

Avui, dimarts, dia 26, a les deu de la nit, tindrà lloc al local de la nostra Federació, l'edifici de l'Orta (Rambla de Catalunya, 26), la reunió de representants autoritzats de les Joventuts de les nostres entitats.

Cada grup de Joventuts podrà enviar un delegat, amb el qual s'haurà de presentar credencial, autoritzat pels representants i secretari de cada grup de Joventuts i vintidors de la Federació. Les entitats que no tinguin Joventuts organitzats poden enviar una delegació, amb el qual s'haurà de presentar credencial, autoritzat pels representants i secretari de cada grup de Joventuts i vintidors de la Federació. Les entitats que no tinguin Joventuts organitzats poden enviar una delegació, amb el qual s'haurà de presentar credencial, autoritzat pels representants i secretari de cada grup de Joventuts i vintidors de la Federació.

DIABETICS per la vostra salut compreu els aliments garantits de la

CASA SORRIBAS Lúria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)

Manso, 72 (davant de Mercat)

Aliments especials per a diabetics de l'aparell digestiu, infància, etc.

Un donatiu de «La Falga»

Les Joventuts de «La Falga» han lliurat vintidors d'abito als carabiners de les columnes de guerra, que actuen a diversos fronts de guerra.

ESTRANGERA

comprà un BRILLANT o un altre objecte de valor, o també papereta empenyorament. Esc. 3596 Vergara 11

Compte amb els aliments que s'ingereixen

Al dispensari del districte cinquè foren auxiliats Joaquim Fiol Vidal, de 25 anys; Llorenç Morera Martínez, de 30; i Llorenç Morera, de 28; i Miralles, de 28.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

Cap a un pla d'acció comuna en matèria agrària

«CAL COL-LECTIVITZAR LES TERRES APROPIADES ALS FACCIOSOS; PERO EN CANVI CAL OPOSAR-SE A TOT INTENT DE COL-LECTIVITZACIO FORÇADA DE LES TERRES EN CONTRA DEL DESIG DELS CONREADORS...» AFIRMA EL DIRECTOR GENERAL D'AGRICULTURA

Ahir, diumenge, tingué lloc al «Cinema Aiguader» de Terrassa, l'anunciat acte d'afirmació sindical agrícola organitzat per la «Unió de Rabassaires». Presidí el conseller municipal d'Agricultura, company Torres.

En primer lloc parlà el company Ramon Mas. Es referí a l'evolució que ha experimentat el camp català durant segles i posà de relleu com el pagès català ha estat un factor decisiu en la transformació política i social del nostre país.

Finalment, féu ús de la paraula Lluís Ardicà, director general d'Agricultura de la Generalitat. Es referí a les negociacions que per tal d'arribar a l'establiment d'un pla d'acció comuna en matèria agrària s'havien iniciat entre la «Unió de Rabassaires», la «Confederació Nacional del Treball» i la «Unió General de Treballadors» i lamentà que l'acord no hagués estat possible.

Afirmà, però, que la Conselleria d'Agricultura, avui representada per la «Unió de Rabassaires», coneixia de les aspiracions d'una i altra organització, tendint a donar-hi satisfacció; però remarcà el dret de la «Unió de Rabassaires» a portar, en raó de la seva història, de la seva capacitat i de la seva importància al camp, la iniciativa a tot allò que faci referència als problemes que el camp català hi ha avui plantejats.

Dugué que la collectivització agrícola havia d'encarantar-se i ajudar-se per tots els mitjans, a les terres apropiades als facciosos que haguessin estat treballades per administració; però que en canvi, calia oposar-se energèticament a tot intent de collectivització forçada de les terres en contra dels desigs dels conreadors.

Es referí al concepte de la collectivització i indicà que desgraciadament són molts els obrers que, amb una consciència deformada pretenen cercar a les collectivitzacions el mateix salari que anteriorment, sense voler assumir cap de les responsabilitats que derivin de la noció de collectivitat.

Finalment, el company Ardicà resumí el seu parlament en les fórmules següents, les quals oferí com a possible punt de coincidència de tots els sectors que actuen al camp català:

Primera. — Collectivització de les terres apropiades als facciosos amb l'ajut tècnic i financer de la Generalitat.

Segona. — Manteniment i respecte de l'explotació familiar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. obliga a desautoritzar-lo d'una manera categòrica perquè el poble de Barcelona no sigui víctima d'una maniobra que no és possible silenciar.

«El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T.» protesta contra un manifest sobre la propietat urbana.

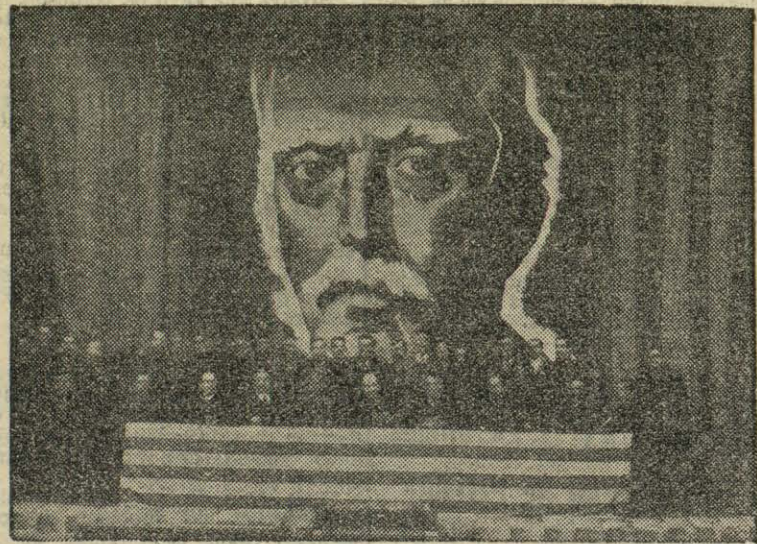
El Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T. s'ha vist sorprès amb l'aparició d'un manifest que l'organització titulada «Administració Popular Urbana» de la C.N.T. ha adreçat al poble de Barcelona i declara que hom comunicà de paraula i per escrit als companys de la C.N.T. que la U.G.T. no estava d'acord a signar el projectat manifest perquè una protesta contra els Decrets i Finances recentment promulgats significava una desautorització als companys consellers de la Generalitat que són de la U.G.T.

El fet d'haver-se publicat aquest manifest amb la signatura del Sindicat de Gestors Administratius i Administradors de Finques Units U.G.T

"Esquerra Republicana", força vital de Catalunya

L'acte de Vic constituí una imponent manifestació de la democràcia revolucionària del nostre poble

PER PORTAR A TERME UNA NOVA JUSTÍCIA SOCIAL ES INDISPENSABLE LA UNIO DE TOTES LES MASSES PROLETÀRIES

Una immensa efigie de l'inolvidable Francesc Macià, presidí, amb la bandera barrada, l'importantíssim miting d'Esquerra Republicana de Catalunya, a Vic. La presència espiritual del primer president de la Generalitat, ahir, a una evocació emotiva, subratlla la immensa gèrnació alçada al teatre Vigà, la indispensable necessitat de col·laborar al triomf de la guerra i a col·laborar també en el procés revolucionari, amb un sentit català i amb un sentit, també, de responsabilitat.

Com avançarem en la nostra edició de dimarts, l'acte d'E. R. de C. celebrat dissabte a Vic constituí una imponent manifestació de catalanitat i d'esquerrisme. L'expectació que havia desvetllat aquest acte en tota la comarca va concretar-se en l'enorme multitud que hi assistí. El tren especial de mil places que, sortint de Ripoll, recollia les persones dels diversos pobles que volien assistir al miting, resultà insuficient. Per altra banda, foren nombroses les caravanes d'autòmnibus que s'organitzaren amb igual propòsit.

Com que el local del Teatre Vigà — capaç de per a tres mil persones comodament albergades — va emplenar-se tot seguit, i molta estona abans de començar els discursos ja hi no cabia una sola persona més, calgué instal·lar uns altaveus al carrer i al Centre d'Esquerra. Centenars de ciutadans es col·locaren, doncs, els parlaments, a través dels micròfons. Podem afirmar que el nombre de ciutadans que acudiren a sentir l'autoritzada veu dels representants d'E. R. de C. depassava els nou milers.

LA PRESIDENCIA DE L'ACTE
El local estava adornat amb banderes de les entitats d'E. R. de C. la comarca i amb pancartes al moment actual. Destaquem, per exemple: «Per una revolució catalana, no tement catalana, col·labora i treba-

lla». Al fons de l'escenari un retrat de Macià d'amples proporcions. A una i altra banda, dues grans banderes catalanes.

Originalment assistiren al miting les representacions de 33 pobles de la comarca. Presidí el diputat Lluís Bru i Jardi.

COMENÇA EL MITING
Eren prop de les deu de la vetlla quan ferer la seva aparició a l'estrada els oradors, els quals foren rebuts amb una gran ovació i d'empentes. Una orquestra col·locada a l'efecte, interpretà «Els Segadors» i «La Internacional», que foren escoltats d'empentes i amb el puny enlaire.

D'entre els oradors anomenats faltava Artur Guàrdia, el qual vingué més tard, un cop començat el miting.

Un cop acabats els aplaudiments, la presidència cedi la paraula a Martí Barrera.

«Som homes que fa molts anys que hem anat a la presó per defensar la classe obrera...»

Companyes de Vic —comença—. Avui nosaltres venim a parlar a dir-vos quin és la posició d'E. R. davant els moments

actuals. No venim a posar-nos davant de ningú, però sí a aclarir algunes coses que hem ens ha volgut penjar. S'ha dit que l'Esquerra era un partit burgès. Com pot ésser un partit burgès el nostre, que ha estat a l'avantguarda en el moviment de juliol?

Nosaltres no sé si som un partit petit burgès, però en les declaracions de principis del nostre partit hi consta que anem contra l'exploitació de la classe obrera. Nosaltres volem una Catalunya tal com la somnia Macià: políticament lliure i socialment justa. Som homes que fa molts anys que hem anat a la presó per defensar la classe treballadora. A nosaltres ningú no ens ha de donar llicència de revolucionarisme. Jo vaig tenir l'honor d'anar emmanillat l'any 1920 amb les mateixes manilles que Lluís Companys. (Ovació.)

Martí Barrera passà a explicar que els homes d'E. R. tenien l'obligació d'aparar pels pobles de Catalunya per a explicar-los que ella volia i a l'altre representava. Es referí a l'actuació del Partit en el moviment del dinou de juliol i digué que gràcies a l'acció enèrgica dels homes que en aquell moment eren al Govern fou possible aixafar la reacció militar d'una manera ràpida a Catalunya.

A continuació parlà de la tasca que els homes d'Esquerra feren a la Comissió de Treball implantant lleis de les més avançades de la República i fent complir la legislació social que aquesta havia implantat.

Esquerra Republicana no era un partit petit burgès —continua dient—. Esquerra Republicana és el partit de la gran massa del nostre poble i la prova d'això la tenim amb aquestes mobilitzacions imponents de ciutadans que venen a escoltar la veu dels seus homes.

El nostre major anhel és guanyar la guerra. Jo he de dir a tots els treballadors que s'ha de tenir molt en compte que tot fent la revolució no enforçim la guerra. Si fem caminar la revolució més que això que les possibilitats ens permetin i perdrem la guerra, en pregunto jo, què en quedaria de tot plegat.

Tinguem en compte que si hom es surt d'allò que hi ha possibilitats de fer i la guerra es perd, tot això se'n anirà a terra de la manera més dolorosa que ens puguem imaginar i perdrem les nostres llibertats polítiques i socials que ara tenim.

Sense seny no tenim possibilitats de poder fer res de profit —digué—. Tot seguit l'orador passà a comentar les lluites que hi ha entre les organitzacions obreres i digué que aquestes lluites ens podrien ésser perjudicades.

Hi ha necessitat —continua— que es vagi a la unitat sindical. Per a portar a terme una nova justícia social és indispensable la unitat de les masses proletàries. Per a guanyar la guerra tenim necessitat de la unitat d'acció.

Ja és hora, companyes, que comencem a meditar i a preguntar-nos: anem. Jo crec que cada dia es fa més necessari anar a l'establiment d'un programa mínim de realitzacions immediates en-

tre tots els partits que lluiten contra el feixisme.

Martí Barrera passà a comentar la manca de responsabilitat de que es vegades donen mostra alguns adherents de les organitzacions antifeixistes, i digué que això no es pot tolerar.

Nosaltres, poble que m'escolteu, no venim a fer la competència a ningú. En aquestes moments, entretenir-se amb això seria una cosa reprovable. Nosaltres, a això que anem és a demanar per a Esquerra Republicana de Catalunya el lloc d'honor que li correspon pel seu historial i per allò que ella representa en avant social i en llibertat per al nostre poble.

Una gran ovació acollí les últimes paraules de Martí Barrera.

Tot seguit la presidència cedi la paraula a Antoni Rovira i Virgili.

En aquest cas a parlar l'illustre historiador fou objecte d'una càlida ovació que durà llarga estona.

«No poden fer-se sis o set revolucions, sinó una...»

Començà adreçant una salutació al poble vigatà que en aquestes moments prova que travessa la nostra Catalunya ha sabut donar aquest exemple de fe en els seus destins amb aquesta gran gèrnació que s'ha aplegat a la nostra senyera per a sentir la veu dels homes de la democràcia nacional.

Jo, amics vigatans —digué—, us vull parlar d'una manera principal de tres que de dir que en sentim a una veu portança vital: la qüestió social, la internacional i la catalana.

Començant per aquesta última, jo us he de dir que en sentim a una veu que del més profund ens pregunta: «Qui és el vostre capítol, quin és la vostra bandera?»

El nostre capítol, responc jo, és Macià, i la nostra bandera la dels quatre pals de sang! (El públic esclatà amb una inabundable ovació.)

Jo aquests dies, amics, veig diverses banderes que passen en processó civica pels nostres carrers; banderes totes eslimades. Però de totes aquestes banderes la nostra és la més vella. Te vuit cents anys! Aquesta vetllada no és una cosa anacrònica. És una cosa que té profundes arrels en l'anàlisi i en la carn del nostre poble. I és aquesta bandera que ara en la revolució també va al davant empunyada per mans catalanes.

La nostra bandera no ha pogut resistir. La seva història és una història de fets honorabilíssims, humans i plens d'esperit de revolta per la llibertat! Qui serà qui gosarà negar això? (El públic esclatà amb una prolongada ovació i a voler de banderes.)

Finalment parlà l'orador passant a estimar el fet social, amics —segui-

ent—, volem que ara som més enllaç de la República no ens basta allò que ella ens donava. És per això que quan jo veig que algú parla de tornar a la situació d'abans del dinou de juliol els dic que això no és possible. Nosaltres proclamem i diem que el dinou de juliol va caure no sols l'imperi feixista, sinó tot l'estat de coses en l'ordre social. (Ovació.)

El problema d'ara no consisteix a saber si hem de tornar a allò antic. Allò ja està superat per sempre més. El problema d'ara és saber com serà la nova ordenació política.

Aquesta revolució, continua, és una revolució múltiple. L'han fets sis o set grups. Quin serà, doncs, l'ordre polític que imperarà després de la guerra? Hi ha algú que vol dir que després de la guerra prevalguin el seu criteri. Jo crec que aquest problema no el pot resoldre un determinat partit o una determinada organització, sinó que l'hem de resoldre entre tots.

És impossible que si hi ha sis o set grups que fan la revolució es facin sis o set revolucions. El que s'haurà de fer és anar tots junts i col·laborar estretament units. Els homes que avui anem units demà podem fer triomfar les tres parts de la nostra programació. Ab, però, si volguéssim aplicar l'altre part, la divergent, aleshores no seria possible una obra constructiva!

A nosaltres, homes d'Esquerra, no ens fa por cap transformació social. Tots nosaltres venim de camps socialment avançats; qui de les files del mestre Pi i Suñer, qui de les files dels sindicats i qui dels camps de Marx i Lenin. Allò que si ens fa por és caure en errors; si quèiem en aquests errors, hauríem canviat davant la història les més grans responsabilitats.

És veritat —continua explicant Rovira i Virgili— que en temps revolucionaris hi ha una força que empeny els homes a cometre fets de violència i de desordre perquè el fet revolucionari ho porta; però nosaltres no ho podem veure amb indiferència. Creiem que allò que fa el revolucionari no és la violència perquè si n'hi ha, és la conducta i l'actitud.

Jo sé un home que crec que s'han de dir al poble les veritats, encara que aquestes siguin amargues, i la veritat d'avui és que per causa d'aquesta mena de revolucions el Govern de la Generalitat el preocupa més les coses de la rearguarda que les del front. I això no pot ésser, i tots hem de prestar la nostra atenció i la nostra disciplina perquè això acabi.

Tot seguit l'orador passà a estimar el problema internacional i digué que en aquestes moments ens és molt necessari comptar amb la simpatia de les nacions democràtiques mundials.

La nostra actitud d'Alamany, França i d'Itàlia, mentre els amics de Franco ho són sense reserves, els nostres ho són amb moltes reserves i en canvi a través de molts passos. I això, amics, és molt lamentable. Hem de mirar quin part de culpa tenim nosaltres en aquesta actitud!

Jo estic segur que qualsevol règim de dir al poble les veritats, encara que aquestes siguin amargues, i la veritat d'avui és que per causa d'aquesta mena de revolucions el Govern de la Generalitat el preocupa més les coses de la rearguarda que les del front. I això no pot ésser, i tots hem de prestar la nostra atenció i la nostra disciplina perquè això acabi.

Tot seguit l'orador passà a estimar el problema internacional i digué que en aquestes moments ens és molt necessari comptar amb la simpatia de les nacions democràtiques mundials.

La nostra actitud d'Alamany, França i d'Itàlia, mentre els amics de Franco ho són sense reserves, els nostres ho són amb moltes reserves i en canvi a través de molts passos. I això, amics, és molt lamentable. Hem de mirar quin part de culpa tenim nosaltres en aquesta actitud!

Jo estic segur que qualsevol règim de dir al poble les veritats, encara que aquestes siguin amargues, i la veritat d'avui és que per causa d'aquesta mena de revolucions el Govern de la Generalitat el preocupa més les coses de la rearguarda que les del front. I això no pot ésser, i tots hem de prestar la nostra atenció i la nostra disciplina perquè això acabi.

que s'implanti a Catalunya i a Espanya serà acatada i admes per les potències europees. Però al costat d'això hi ha els enemics que ens presenten com a un poble que no se sap entendre. I nosaltres sembla que ens entensem a donar la raó als qui així opten perdent el temps en baralles i polemiques quan tant de mal ens fan de cara a l'exterior.

Amb una fèrria disciplina nostra a les consignes que lliança el Govern de la Generalitat, el front internacional es veuria molt més despolitat d'aquests mals inquietants.

«Com volem que Anglaterra ens prengui el seu ajut —segui—, poseu per exemple, que és un país on governen les dretes liberals, si veuen que a canya nostra, que és un país governat per les esquerres, no ens entenen?»

Avui tot el món té els ulls fets en Catalunya i en allò que fa.

Nosaltres, els catalanistes, que sempre hem estat amb la República i amb l'Autonomia i amb la Revolució, serem ara tan insensats que ens deixarem perdre República, Autonomia i Revolució? (Ovació.)

L'orador passà a estudiar la idea anarquista i digué que és la idea lliberal portada al terreny social.

Ara la revolució ja puja, ja veiem

més o menys com ho d'esser. Sacriquem-ho tot, no sols la sang i la vida, sinó també l'amor propi, que és pugué dir de nosaltres que som un poble indisciplinat.

Ara Catalunya té a les seves mans l'esdevenidor del món. Si actua sota la revolució, serà a tot el món que en patirà les conseqüències en l'ordre polític i social. Hem de triar, doncs, entre aquesta glòria enorme o la vergonya eterna.

Hem d'esser un exemple davant el món. Però aviat, de pressa, cal no fer tard!

Jo penso que si entre nosaltres s'hagués acabat aquesta puja de política que ara hi ha, la victòria nostra fora més propera i segura. No compreneu que hi hagi avui cap home que no vulgui allargar la seva mà amiga. No compreneu com al cap de sis mesos de lluita no hi ha una veritable comprensió entre tots.

I per a acabar, amics, us tornaria a repetir que tots volem anar més enllà del 19 de juliol. Més enllà per Catalunya, per la República i per la lliure.

Una enorme ovació coronà aquestes paraules.

(Passa a la pàgina 3.)

Concentració catalanista d'esquerra a Vic, amb motiu d'un acte organitzat per E. R. de C. L'ample local del teatre Vigà resultà insuficient per a encabir l'enorme multitud que hi havia acudit a escoltar la veu autoritzada dels homes representatius del gran partit català. Aquest miting, celebrat dissabte, és indubtablement el miting que ha adquirit més ressò hi foren emesos—dels que s'han celebrat durant una anys encà a les comarques vigatanes. Una vegada més s'ha evidenciat la vitalitat d'E. R. de C., i la identificació absoluta que existeix entre els dirigents i la massa.

La veu conscient del proletariat

LES J. S. U. AL PRICE

Cal crear un exèrcit popular amb les característiques dels veritables exèrcits

Al Gran Price, celebraren diumenge al matí les Joventuts Socialistes Unificades, un important miting. Prengueren part el secretari general del Comitè Executiu de les J. S. U. de Catalunya, Antoni Soriano; el comandant antianarquista, Carrasco; el secretari general de les J. S. U. d'Espanya, Santiago Carrillo i el diputat a Cort, Antoni Uribe. Presidí Joan Comorera.

A la presidència, amb els oradors, hi havia, entre d'altres personalitats, el secretari general de la U. G. T., Antoni Sesi, i el conseller de Justícia, Rafael Vidella.

Joan Comorera, obri l'acte, i dedicà un elogi a la joventut i subratllà el generós esforç que la gent jove realitza als fronts de batalla, singularment als de Madrid.

Tot seguit parlà Antoni Soriano, el qual, recollint unes manifestacions fetes davant la Conferència de València pels lluitadors d'Astúries i d'Andalusia, digué que Catalunya havia d'intensificar la producció per a atendre les necessitats que la guerra planteja, i per a proporcionar als que lluiten al front, tot allò que necessiten. Per a triomfar —remarcà Soriano— cal una ordenació total de l'economia de la rearguarda. Els obrers de la construcció han de pensar que no és l'hora de fer cases, sinó obres de fortificació.

A continuació parlà el comandant Carrasco. Destacà la necessitat del comandament únic i de l'èstricta disciplina. Sobren Comitès, i manca disciplina —digué—. Només amb un exèrcit ben articulat, en el qual tot hom obeeixi les veus de comandament, serà possible el triomf sobre el feixisme.

Tot seguit, Martí Salvat, de les Joventuts de Catalunya, es referí a la Conferència de València. Nosaltres, a Catalunya —digué— hem de treballar per a la unificació dels diversos sectors de joves antifeixistes, i per a

la creació de l'Aliança Nacional. Som Socialistes, però, ara, deixem de banda el nostre programa i no ens fa de d'ajuntar-nos amb els altres grups

SANTIAGO CARRILLO

polítics i socials. La guerra és la consigna única del moment.

A continuació parlà Santiago Carrillo, el qual s'estranyà que, després de la Conferència de la Joventut, celebrada a València, s'hagués iniciat a

Catalunya, per determinats sectors, una campanya en contra dels acords que s'adoptaren en aquella assemblea. Aquests sectors —digué— no han comprès la significació veritable de la guerra, que és —com digué Manuel Azanza— una guerra d'independència contra la invasió feixista i nazi. A l'estranger es realitza una campanya en el sentit que a Espanya hi ha plantegat el dilema entre el comunisme i democràcia. Això no és cert. Els termes de la qüestió són aquest: feixisme i democràcia. Per això, ara, les milícies són ja insuficients, i és necessari crear un exèrcit popular amb les característiques dels veritables exèrcits: unitat, disciplina, comandament. Les columnes que operen a Aragó són columnes soltes, sense la cohesió d'un exèrcit regular. Les circumstàncies actuals requereixen unitat i disciplina al front i a la rearguarda; el front per a combatre l'enemic amb les armes a la mà; la rearguarda, per a subvenir les necessitats del front, i per a crear un nou estat de coses, amb un sentit de responsabilitat, puix que cal reconèixer que a Catalunya, uns assaigs prematurs de socialització han produït un desgavell econòmic que dificulta la marxa normal de la guerra, que crea un ambient d'escepticisme i que desmoralitza la socialització. Insistim a reclamar disciplina i unitat; hem d'anar units, nacionalistes, liberals, catòlics i socialistes, per a crear una pàtria forta i lliure. De la joventut depèn la redempció.

Antoni Uribe, diputat a Cort, parlà tot seguit, subratllant les manifestacions de Carrillo i el sentit que aquesta era una guerra d'independència que això reclamava la més estricta disciplina i cohesió. Atacà els grups que s'oposen a la unitat de la joventut i que es dediquen a unes campanyes partidistes d'efectes contraproduents i lamentables. Mentre existeixen a la rearguarda homes que, amb

El nostre condol emocionat

HA MORT PERE VENTURA I SOLER

A la nostra ciutat, a l'edat de setanta-tres anys, ha mort Pere Ventura i Soler, pare del nostre exili i Virgili. La manca de Notícies del seu fill, que com és sabut, marxà al front del Guadarrama, amb el diputat Sunyer, i la sort dels quals s'ignora quin ha pogut ésser, ha contribuït a la mort de Pere Ventura i Soler. La seva salut, ja molt precària, no ha pogut resistir aquest dubte trágic. Una nova estada de dolor ha passat per la llar de l'estimat Pere Ventura...

Ahí al matí d'aquell dia l'acte de l'enterrament, en el qual s'evidenciaren les simpaties de què gaudien el finat i els seus familiars.

Bebia la vida i els seus fills, estimats amics nostres, el testimoniatge del més sincer condol de tots nosaltres.

una pistola a les mans, actuïn pel compte —digué— no és possible l'ativament ni la transmissió d'armes, municions i revolvers, al front. La rearguarda ha d'estar ben organitzada i ordenada. Els que impossibiliten aquesta organització i aquest ordre, fan el joc del feixisme.

Finalment parlà Joan Comorera, que clougué l'acte, el qual començà dient:

Hauré pogut observar com a través de les paraules dels representants de les joventuts espanyoles i els de les de Catalunya, hi ha una diferència fonamental d'ambient i d'apreciació dels problemes que planteja la guerra.

Carrasco ens ha explicat com es fa per a caçar els tancs, Carrillo i Uribe ens ha explicat l'abast de la comarca de València, i el que ha d'esser l'Aliança Nacional de Catalunya. Però els nostres joves s'han considerat obligats a dir-los que Comorera no té la culpa que no hi hagi pa. Això demostra la inferioritat que ens trobem en relació a la resta de la península. Ells no ens han contat els sacrificis que han passat a Madrid.

(Passa a la pàgina 3.)

GARCIA OLIVER AL "COLISEUM"

Cal arribar a la creació i a l'acció de l'exèrcit revolucionari

Joan García Oliver, ministre de Justícia i després militant de la C. N. T., dissertà diumenge, al Coliseum, sobre «El feixisme internacional i la guerra antifeixista espanyola».

Prèvies uns paraules de Jacint Torruyo, García Oliver començà el seu parlament, preguntant si ens trobem en condicions per a l'optimisme i d'entusiasme que els primers dies de la gesta revolucionària. Aleshores —dijé— hi havia en nosaltres una enorme quantitat de frescor espiritual; hauríem comprovat que les fàbriques estaven a poder nostre, que havia estat eliminat el burgès; que els tallers i les empreses estaven a les nostres mans. És a dir, el proletariat d'Espanya apareixia amb el senyor dels seus destins.

Durant aquells dies, nosaltres, vam respirar la vida dels estrangers, no solament dels treballadors, sinó dels capitalistes que vivien a nostra terra. En el procés de la revolució espanyola es donava el fenomen —únic al món— d'aquest respecte a la gent de fora. Empaques franceses, angleses, italians, alemanys. I ja veieu com ha estat corresposta la nostra conducta: Rússia i Alemanya han organitzat una croada per a ofegar el proletariat espanyol; França i Anglaterra, dues democràcies, següents aquells països amb una actitud de submissió i de claudicació. Si Rússia i Alemanya ens agredeixen, en definitiva estan en el seu paper; però França i Anglaterra, fan tràfic vergonyós als postulats de la llibertat. Això vol dir que l'enemic del proletariat, és el capitalisme i els països capitalistes.

Sempre he estat, antimilitarista, però avui, davant l'agressió del feixisme i davant la intrinseca asfixiació de les potències democràtiques, afirmo que el proletariat espanyol,

anarquista, sindicalista, comunista i socialista, no serà mai independent; no podrà realitzar res del seu contingut ideològic, sense tenir assegurada la guerra antifeixista espanyola.

J. GARCIA OLIVER

radia la independència del seu pas, mitjançant la creació i l'acció d'un exèrcit revolucionari.

Lamenta la manca d'un gran prin-

cipi nacional que aglutini els diversos postulats ideològics de tipus social. La revolució s'està fent, però marxar capament cap al seu destí. No hem d'esperar miracles i col·laboracions de determinades potències. Nosaltres els que hem de salvar el que queda de la revolució, perquè som els obrers els que detentem les fàbriques. Si no legalitzéssim la nostra posició, ocorrien potser que després de sacrificar tants vides, aparegués novament el burgès, o el fill del burgès o els seus hereus i entressin a les fàbriques per a incautar-les. Són els obrers els que han de resoldre el problema, deixant de banda, de moment, les seves peculles iniciatives, a benefici d'una indústria de guerra potent i a benefici també d'un instrument de defensa del proletariat.

Crítica la competència entre els treballadors, els sindicats i les indústries, i afirma que és contraproduent. Si demà aconseguim la victòria, hauréu de sacrificar-nos igualment que ara, sense deixar-nos guiar per la vida fàcil, característica de la burgesia. És a dir, hem de realitzar un sacrifici ara i després, i hem de donar un contingut eminentment nacional a la revolució. I cal procurar que l'acció revolucionària sigui caracteritzada per la honestetat i l'honestat. Tot allò que no és honest ni és honest, és devot contrarevolucionari.

Tot això hem de fer-ho, no solament per a redimir la classe treballadora espanyola, sinó també per a redimir el proletariat mundial, sotrint el d'aquells països on es troba ofegat per l'imperialisme i el feixisme. Hem de fer la nostra revolució, i hem de capacitar-nos igualment per a fer la revolució obrera mundial.